

Михайло Карпінєць

Сьогодні питання патріотизму дискутується в умовах, коли понад 5 років тіло нашого народу шматує російська військова агресія, а драматизм політичних подій спричиняє внутрішній неспокій. Часто «патріотизм» пов'язують із політичним вподобанням, приписують певним особам або вчинкам. Кожен під цим словом розуміє щось своє і надає йому свого значення... А що про ці питання сьогодні думає християнська молодь, що для неї означає бути патріотом?

Марта, Дрогобич.

На мою думку, патріот – це той, хто любить свою країну, проте любить не лише на словах, але й підтверджує це своїми вчинками. Справжній патріот – це не просто людина, котра кричить про свою безмежну любов до своєї країни і народу, а чесно виконує свою роботу. Кричати про свій патріотизм – у десятки разів легше, бути дієвим патріотом – у десятки разів важче. Кожна людина перебуває в постійному розвитку, самовдосконаленні, покращенні своїх особистих та професійних якостей, і так проявляє патріотизм, бо приносить багато користи для свого та майбутніх поколінь. Лікар, котрий чесно працює на благо свого народу, якісно лікує своїх співгромадян – патріот, навіть якщо він не вигукує про патріотизм. Вчитель, котрий перебуває в постійному самовдосконаленні, привносить в життя учнів не лише нові знання, але й допомагає кожному знайти себе в житті – патріот.

Микола, Самбір.

Патріотизм – це особливе ставлення до Батьківщини, яке проявляється через порядність по відношенню до людей, професіоналізм у роботі та любов до своєї держави і народу, а

також вміння відстоювати його інтереси, знання і шанобливе ставлення до історії та культурних надбань, збереження природи тощо. Кожного дня можна бути патріотом через дотримання законів, виконання трудових обов'язків професійно, повагу до себе і оточуючих, постійне навчання і втілення здобутих знань на благо суспільства і держави, збереження природи, а також будучи двигуном позитивних змін.

Анна, Дрогобич.

Патріотизм – це громадянська совість і чесність перед Батьківщиною. Бути чесним самим з собою і знати, що ти зробив максимум від тебе залежного для своєї держави. Для мене патріотизм – це молитись за наших хлопців на війні, прищеплювати молодим поколінням любов до Батьківщини, навчати розуміти ціну їхньої свободи. Це вивчити всі куплети гімну, це знати, хто такий Шевченко, Франко і Стус, це вчити історію свого народу не для контрольної, екзамену чи ЗНО, а для того, щоб розуміти, хто ми, звідки і чому називаємося саме українцями. Патріотизм – він у всьому і всюди, він в незасмічених узбіччях, в необмальованих будівлях, в правильній поведінці під час гімну, в концертах на підтримку і пропаганду українського. Тому я вважаю, що кожен з нас повинен бути патріотом.

Віталій, Дрогобич.

На перший погляд сказати, що таке патріотизм, доволі легко. Однак кожен вкладає у це слово свій зміст. Для одного – це галасувати: «Слава Україні – Героям Слава», а при цьому обманювати свого ближнього і творити недобросовісні вчинки. А для іншого - це поїхати на Схід, бути на лінії вогню, віддати життя за ближнього свого і стати Героєм посмертно. Від себе я запропоную простий варіант, можливий для кожного: бачиш сміття на вулиці – підними і викинь в урну. Натрапиш на того, хто розповсюджує це сміття, – зроби зауваження; відчуваєш несправедливість – стій за правду. І найголовніше: виховуй себе завжди і будь хорошим прикладом для наслідування.

Марія, Самбір.

В першу чергу приходиться на думку (як, мабуть, у багатьох), що патріотизм – це любов і повага до Батьківщини, вірність і відданість їй, готовність її покращувати та ставати на її

захист. Це певне внутрішнє відчуття, закладене у генетичному коді та сформоване вихованням та освітою. Патріотизм – не лише вишиванка для фото чи прапор у День Незалежності. Це не може бути тільки яскрава обгортка з пустим вмістом. Тому крім зовнішньої атрибутики має бути справжня, щира любов і повага до свого рідного. Патріотизм повинен проявлятися в діях. Це навіть можна назвати способом життя, адже кожного дня у побуті ти намагаєшся поводитись так, щоб бути гідним жителем своєї країни. Це молитва за свою державу та її жителів. Це, зрештою, саморозвиток, який дає тобі більше можливостей бути корисним Батьківщині. Це «посадити дерево, збудувати дім і виростити сина», але не «моя хата скраю – я нічого не знаю».

Роман, Борислав.

Патріотизм – це незламна любов до своєї Батьківщини. Це відчуття є у кожного з нас незалежно від віку. Різниця у тому, що хтось його обмежує лише словами, а інший – проявляє у діях. В умовах війни питання патріотизму доволі актуальне. Велика кількість воїнів жертвує своїм життям і робить все можливе, щоб їхні рідні та близькі могли жити під мирним небом. Однак не слід зводити патріотизм тільки до захисту цілісності території. І якщо я не можу через різні обставини стати на захист країни перед ворогом, то я можу проявити патріотизм захищаючи рідну мову та культурні цінності.

Михайло КАРПІНЕЦЬ, Опитування // СЛОВО №3 (79), вересень-листопад 2019